

ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สนิทดเดช จินตนา^{1*} อารีวรรณ หัสสิน²

The problem of life and assets safety of tourism industry in Bangkok : foreign tourists' perspective

Sanitdech Jintana^{1*} Areewan Hussadin²

Received 27/1/2020

Revised 2/10/2020

Accepted 9/10/2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีศึกษาโดยการสำรวจ (Survey research method) ด้วยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวต่างชาติใน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่าที (t-Test) และใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way - ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) มุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในจังหวัดกรุงเทพฯ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีมาก 2 ประเด็น ได้แก่ ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ และด้านสภาพสิ่งแวดล้อม และมีปัจจัยที่อยู่ในระดับดีอีก 4 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านจัดการ ความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาคการท่องเที่ยว รองลงมาคือด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านจัดการความปลอดภัยของ หน่วยงานเอกชน และด้านอาชญากรรม ตามลำดับ และ 2) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีเหตุผลในการเลือกจังหวัดกรุงเทพฯ

^{1*} คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: sanitdech_j@rmutt.ac.th

² คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: areewan_h@rmutt.ac.th

* Corresponding author e-mail: sanitdech_j@rmutt.ac.th

ในการท่องเที่ยว แหล่งการศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาในการท่องเที่ยว จังหวัดกรุงเทพฯ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ประเภทที่พักแรม รูปแบบการเดินทาง และประสบการณ์ในการมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานครต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purpose of this research is to study the problem of life and assets safety of tourism industry in Bangkok : foreign tourists' perspective, and to explore tourism behavior affecting to a attitude of problem of life and assets safety of tourism industry in Bangkok of foreign tourists' perspective. The instrument used in this study was a questionnaire. The samples of this research were 400 foreign tourists in Bangkok. The statistics used in data analysis composed of frequency, percentage, mean and standard deviation. T-test, and One-way ANOVA at statistical significance of .05 were used for hypothesis test.

The result showed that 1) overall, most of foreign who answer the questionnaires have a high level of attitude on problem of life and assets safety of tourism industry in Bangkok. When considered individually, it was found that all 6 issues are at a high level in descending order as follows Infectious diseases, environmental, safety management of government agencies in the tourism sector, transportation, safety management of private agencies and crime, respectively. And 2) hypothesis testing showed that foreign tourists with different reasons for choosing Bangkok for tourism, source of information on tourism in Bangkok, traveled time, daily travel expenses, transportation vehicles, accommodation type, travel style, And traveling experience in to Bangkok were significantly related to attitude on problem of life and assets safety of tourism industry in Bangkok at the .05 level.

Keywords: life and assets safety, safety in tourism, foreign tourists in Bangkok

บทนำ

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย จากสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกในปี พ.ศ. 2560 พบว่า ทั่วโลกมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวสูงถึง 1,134 ล้านคน มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงถึง 7.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ทั่วโลก (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

ประเทศไทยเองก็เช่นกัน ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาภายหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ได้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการทดแทนอุตสาหกรรมการผลิตในการดึงดูดเม็ดเงินจากต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย โดยถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้หลักและทำรายได้เป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ จากข้อมูลของกรมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2560 พบว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวน 35.3 ล้านคน โดยก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 1.8 ล้านล้านบาท

(กรมการท่องเที่ยว, 2560) ซึ่งเป็นการแสดงถึงศักยภาพของการท่องเที่ยวในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยส่งผลทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมมีงาน อาชีพ และรายได้ที่เพิ่มขึ้น

ทว่าจากรายงาน Travel and Tourism Competitiveness ในปี ค.ศ.2017 ซึ่งจัดทำโดยการประชุมเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum, 2017) นั้น ได้จัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ลำดับที่ 34 จาก 141 อันดับ โดยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันอย่างเร่งด่วน ได้แก่ ความปลอดภัย ที่ได้คะแนน 4.0 ซึ่งเป็นอันดับรองสุดท้ายในประเทศกลุ่มอาเซียนเหนือกว่าเพียงประเทศฟิลิปปินส์เพียงเท่านั้น เพื่อให้เห็นปัญหาอย่างชัดเจนมากขึ้นของปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ 1) ปัญหาการทำร้ายร่างกาย เช่น ข้าราชการท่องเที่ยวชาวเช็กถูกรุมทำร้ายร่างกายที่วอร์กกิ้งสตรีทจากการไม่ยอมจ่ายค่าเหล้า เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2561 (ข่าวช่อง 7, 2561) 2) ปัญหาแท็กซี่ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ อาทิ ข้าราชการท่องเที่ยวชาวชาวจีน 4 คน ขึ้น แท็กซี่มอเตอร์จากแอร์พอร์ตลิงค์สถานีพญาไท ไปลงที่โรงแรมธาราเพลส ถนนสามเสน ถูกเรียกเก็บค่าโดยสารจำนวน 2,540 บาท (ข่าวสดออนไลน์, 2559) 3) ปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวที่ด้อยประสิทธิภาพ เช่น เหตุการณ์ทัวร์ศูนย์เหรียญ (เอ็มไทย นิวส์, 2560; สนุกออนไลน์, 2559) 4) ปัญหาการโกงราคานักท่องเที่ยวเกินกว่าความเป็นจริงทั้งในร้านอาหาร ของฝาก ของที่ระลึก ค่าทำกิจกรรมต่าง ๆ ฯลฯ (คมชัดลึกออนไลน์, 2561) โดยเหตุการณ์ที่दैกยตัวอย่างมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้นและสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาสำหรับภาคการท่องเที่ยวเสมอมาและเพิ่มขึ้นอยู่ตลอด โดยกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (2560) ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด รวมทั้งสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศประจำประเทศไทย รวบรวมสถิติการบาดเจ็บ/เสียชีวิต ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ในปี พ.ศ. 2560 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับบาดเจ็บ/เสียชีวิต สูงขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังสถิติในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถิติ การบาดเจ็บ/เสียชีวิต ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี 2559 -2560

เหตุการณ์	ปี พ.ศ.		ความเปลี่ยนแปลง
	2559	2560	
บาดเจ็บ			
- อุบัติเหตุทางน้ำ	122 (24.55%)	124 (22.26%)	+1.63
- อุบัติเหตุทางถนน	280 (56.34%)	296 (53.14%)	+5.71
- สาเหตุอื่น ๆ	95 (19.11%)	137 (24.60%)	+44.21
รวม	497	557	+12.07
การเสียชีวิต			
- อุบัติเหตุทางน้ำ	82 (40.2%)	79 (33.47%)	-3.65
- อุบัติเหตุทางถนน	43 (21.08%)	45 (19.07%)	+4.65
- สาเหตุอื่น ๆ	79 (38.72%)	112 (47.45%)	+41.77
รวม	204	236	+15.68
ทั้งหมด	704	793	+12.64

ที่มา: กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (2560)

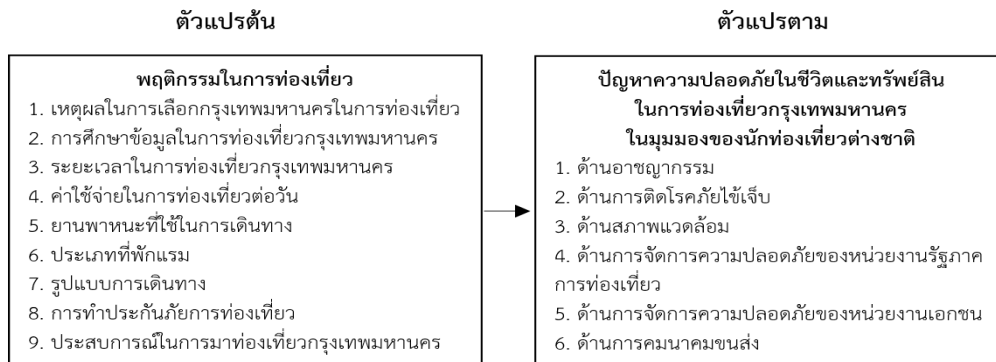
ปัญหาในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น มีผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยและการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งการจ้างงานในภาคธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจเชื่อมโยง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)

จังหวัดกรุงเทพมหานคร ถือว่าเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาท่องเที่ยว จากจัดอันดับของมาสเตอร์การ์ด (Mastercard) และสำนักข่าวพีเอ (PA) ได้จัดอันดับความนิยมเมืองทั่วโลก ที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ในปีพ.ศ. 2560 นั้นพบว่าจังหวัดกรุงเทพมหานคร คือเมืองอันดับ 1 จาก 132 ประเทศที่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมาเยือนมากที่สุด มีจำนวน 20.19 ล้านคน โดยระบุว่า เป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวนิยมและชื่นชอบมากที่สุดของโลกที่มีความคุ้มค่าในการเดินทางไปพักผ่อนมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2560) พบว่า กรุงเทพมหานครยังคงมีปัญหาด้านการท่องเที่ยวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งในการเชื่อมต่อสถานที่สำคัญรวมถึงปัญหาความปลอดภัยของการใช้ขนส่งสาธารณะอย่างรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือโดยสาร วินัยการจราจร ฯลฯ รวมทั้งคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ระบบราง ยังมีปัญหาด้านความปลอดภัยระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวยังไร้ประสิทธิภาพ ตลอดจนการพัฒนาการให้บริการของภาคเอกชนให้มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะโรงแรมที่พัก สถานประกอบการบันเทิงยามค่ำคืน และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น เนื่องจากการเข้ามามากของนักท่องเที่ยวอาจทำให้มีอาชญากร ผู้ก่อการร้ายแฝงเข้ามา รวมถึงการเป็นเป้าหมายของมิจฉาชีพชาวไทย อย่างเหตุการณ์ระเบิดที่ศาลพระพรหมหน้าห้างเอราวัณ ในปี พ.ศ. 2558 (ไทยรัฐออนไลน์, 2558) หรือแม้กระทั่งเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในปี พ.ศ. 2553, 2557 ก็มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาอื่น ๆ เช่น น้ำท่วมขังเวลาที่ฝนตกยาวนาน พื้นที่แออัดกลางกรุงเทพฯ มลภาวะทางอากาศ ทางน้ำ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแทบทั้งสิ้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นต้องมีผลกระทบต่อบรรยากาศในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อประเทศมีผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศลดลง ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาถึงเรื่อง ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลของการศึกษาที่ ไปใช้บูรณาการร่วมกันเพื่อพัฒนากลยุทธ์ สร้างมาตรการและพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มีความเชื่อมั่นในการจัดการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อประเทศไทย

การศึกษาปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตามแนวคิดขององค์การการท่องเที่ยวโลก ตามที่กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) และชอว์ (Shaw, 2010) (อ้างถึงใน วารานัย ยูวณะเตมีย์, 2559) ซึ่งจะศึกษาถึงระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ใน 6 มิติย่อย และมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีผลต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สมมติฐานการวิจัย

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีพฤติกรรมในการท่องเที่ยว ได้แก่ 1. เหตุผลในการเลือกจังหวัดกรุงเทพฯในการท่องเที่ยว 2. การศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร 3. แหล่งการศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพฯ 4. ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน 6. ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง 7. ประเภทที่พักแรม 8. รูปแบบการเดินทาง และ 9. ประสบการณ์ในการมาท่องเที่ยว ต่างกัน มีมุมมองต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทบทวนวรรณกรรม

ในปัจจุบันได้มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่หลากหลายมากขึ้นทั้งกระแสการท่องเที่ยวด้วยตนเอง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) การท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Sun & Sea) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Travel) และการท่องเที่ยวกลุ่มอุตสาหกรรม MICE ทำให้ประเทศปลายทางต้องให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมาก ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การไม่มีอุบัติเหตุและการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ ไม่มีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีการเตรียมป้องกันภัยไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้อง เหมาะสมและสม่ำเสมอ (เอมอัชมา วัฒนบุรณนธ์, 2548) โดยที่องค์การการท่องเที่ยวโลก (อ้างถึงในวารานัย ยูณะเตมีย์, 2559) ได้เสนอมุมมองเกี่ยวกับความเสี่ยงเพื่อความปลอดภัยและรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวชุมชนและพนักงานการท่องเที่ยวสามารถแบ่งความเสี่ยงออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1. จากมนุษย์และสถาบันสิ่งแวดล้อม อาทิ การทำร้ายร่างกาย การก่ออาชญากรรม ฯลฯ 2. หน่วยงานการท่องเที่ยวและหน่วยงานการค้าที่เกี่ยวข้อง อาทิ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความปลอดภัยต่ำ มีการสุขาภิบาลที่ไม่ดี ฯลฯ 3. ความเสี่ยงในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนบุคคล อาทิ ท่องเที่ยวในพื้นที่อันตราย ทำของสำคัญส่วนตัวหาย ฯลฯ และ 4. ความเสี่ยงด้านร่างกายและ

สิ่งแวดล้อม อาทิ ไม่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านยาเพื่อการรักษาเบื้องต้น ไม่รู้ถึงลักษณะภูมิประเทศภูมิอากาศในประเทศที่เดินทางท่องเที่ยว ฯลฯ

ส่วนแนวคิดของชอร์ (Shaw, 2010) ที่กำหนดปัจจัยความอันตรายที่จะเกิดจากการท่องเที่ยวไว้ 6 ประเด็น ได้แก่ 1. ความเสี่ยงจากธรรมชาติ 2. อาชญากรรม 3. สุขภาพและความปลอดภัย 4. ปัจจัยทางการเมือง 5. ด้านเศรษฐกิจ 6. ด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีความครอบคลุมในทุกมิติผู้วิจัยจึงเลือกให้ปัจจัยตามแนวคิดดังกล่าวมาเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการศึกษานั้นพบว่า มีผลการศึกษาในประเด็นนี้อยู่พอสมควร โดยผลงานวิจัยของ วารานัย ยูณะเตมีย์ (2559) ที่พบว่า ความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย อยู่ในระดับดีมากที่สุด และภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในประเทศไทย อยู่ในระดับดีมาก ในส่วนของงานวิจัยของกุลวดี ตระการพูลทรัพย์ (2557) พบว่านักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ความเสี่ยงลดลงทุกด้านหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการก่อการร้ายลดลงมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสุขภาพ ด้านขาดความมั่นคงทางการเมือง ด้านความแตกต่างด้านอาหาร ด้านความเชื่อทางการเมืองและศาสนา และด้านความแตกต่างด้านวัฒนธรรม ตามลำดับ และงานวิจัยของปาริณี ผลประเสริฐ (2552) พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการให้บริการของตำรวจท่องเที่ยวในภาพรวมทั้งประเทศมีความพึงพอใจในระดับมาก และความเชื่อมั่นด้านการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติในภาพรวมนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความเชื่อมั่นในระดับปานกลาง

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีศึกษาโดยการสำรวจ (Survey research method) ด้วยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ได้ศึกษารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร วิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรสำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,625,320 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างทำโดยใช้สูตรคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดการยอมรับค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่มตัวอย่าง แบบเฉพาะเจาะจงโดยเลือกพื้นที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท ดังนี้ 1) วัดพระแก้ว และพระบรมมหาราชวัง (แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม) 2) ศูนย์การค้าสยามพารากอน และสยามสแควร์ (แหล่งช้อปปิ้ง) 3) ตลาดนัดรถไฟรัชดา (แหล่งช้อปปิ้งยามค่ำคืน) 4) ตลาดนัดสวนจตุจักร (แหล่งช้อปปิ้ง) และ 5) ถนนข้าวสาร (แหล่งท่องเที่ยวกลางคืน) โดยกำหนดสถานที่ละ 80 ตัวอย่างเท่า ๆ กัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบัก พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .897 โดยเมื่อจำแนกเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านอาชญากรรม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .767 ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .705 ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .797 ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาคการท่องเที่ยว ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .757 ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

เท่ากับ .747 และด้านการคมนาคมขนส่ง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .714 จึงถือว่าแบบสอบถามฉบับนี้ยอมรับได้ โดยแบบสอบถามแบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวต่างชาติผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัด กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ใน จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์คะแนนดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์สถิติ ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่รวบรวมได้ จากแบบสอบถามจะถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญ.05 หรือระดับความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 โดยใช้สูตร LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.00 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.50 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 801 - 1,200 US dollars คิดเป็นร้อยละ 61.00 ส่วนใหญ่มืออาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 49.25

2. พฤติกรรมในการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกจังหวัดกรุงเทพมหานครในการท่องเที่ยว คือเพราะอาหารไทย คิดเป็นร้อยละ 58.00 มีการศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผ่านทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 47.25 มีระยะเวลาในการท่องเที่ยว จำนวน 1 - 7 วัน คิดเป็นร้อยละ 65.75 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน 2,000 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.25 ส่วนใหญ่เดินทางด้วยการใช้ขนส่งสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 94.50 พักอาศัยในโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 86.00 มีรูปแบบการเดินทาง คือ ท่องเที่ยวด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 51.00 ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำประกันภัยการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 64.00 ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำประกันภัยการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 64.00 และมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพฯ ครั้งนี้ครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 57.75

3. ระดับปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น ได้แก่ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ และด้านสภาพสิ่งแวดล้อม และมีรายชื่อที่อยู่ในระดับมากอีก 4 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาคการท่องเที่ยว รองลงมาคือด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชน และด้านอาชญากรรม ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านอาชญากรรม	4.10	0.32	มาก	6
2. ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ	4.22	0.43	มากที่สุด	1
3. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม	4.21	0.32	มากที่สุด	2
4. ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาคการ ท่องเที่ยว	4.19	0.34	มาก	3
5. ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชน	4.14	0.35	มาก	5
6. ด้านการคมนาคมขนส่ง	4.18	0.32	มาก	4
เฉลี่ย	4.17	0.27	มาก	

4. การทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีเหตุผลในการเลือกจังหวัดกรุงเทพมหานครในการท่องเที่ยว การศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพฯ (Sig. = .001) แหล่งการศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร (Sig. = .000) ระยะเวลาในการท่องเที่ยว (Sig. = .006) ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน (Sig. = .000) ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Sig. = .003) ประเภทที่พักแรม (Sig. = .000) รูปแบบการเดินทาง (Sig. = .000) และประสบการณ์ในการมาท่องเที่ยว (Sig. = .000) ต่างกัน มีมุมมองต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษานั้น พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เพราะเนื่องจากการท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ทำให้รัฐบาลในประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการท่องเที่ยว ไม่เว้นแม้แต่ในประเทศไทยเอง ซึ่งภายหลังจาก พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ได้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการทดแทนอุตสาหกรรมการผลิตในการดึงดูดเม็ดเงินจากต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย โดยถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงทำให้ประเทศไทยกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ขึ้น โดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2564 นั้นมีวิสัยทัศน์ที่จะพัฒนา ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพ ดังนั้นเองทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว หรือ ตำรวจท่องเที่ยว หน่วยงานในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่ได้จัดตั้งขึ้น เพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั่วราชอาณาจักร ซึ่งวิสัยทัศน์ของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว ก็คือ “มุ่งมั่นสร้างความมั่นคง ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการสร้างความมั่นใจและความปลอดภัย ให้แก่นักท่องเที่ยว ด้วยมาตรฐานการปฏิบัติที่ทันสมัย และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง” สิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับดี

โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวารานัย ยูณะเดมิย์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ที่พบว่าความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย อยู่ในระดับดีมากที่สุด และภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในประเทศไทย อยู่ในระดับดีมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของกุลวดี ตระการพูลทรัพย์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงและภาพลักษณ์ของประเทศไทย : ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติก่อนและหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ความเสี่ยงทั้งก่อนและหลังเดินทางโดยรวมมีความเสี่ยงน้อย นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ มาดา วิชาศิลป์ (2555) การศึกษาการรับรู้ด้านความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยง ขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการรับรู้ความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยงในการมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่าในภาพรวม ไม่มีปัจจัยใดส่งผลต่อระดับการรับรู้ความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยง และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของปาจริย ผลประเสริฐ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจ ความเชื่อมั่นด้านการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและความสามารถที่พึงประสงค์ของตำรวจท่องเที่ยว พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการให้บริการของตำรวจท่องเที่ยวในภาพรวมทั้งประเทศมีความพึงพอใจในระดับมาก

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มี เหตุผลในการเลือกจังหวัดกรุงเทพมหานครในการท่องเที่ยว การศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพฯ ระยะเวลาในการท่องเที่ยว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน ประเภทที่พักแรม รูปแบบการเดินทาง และประสบการณ์ในการมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีระดับทัศนคติ ต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยว ประเภทของที่พักนั้นยังส่งผลเพราะแต่ละประเภทย่อมมีการรักษาความปลอดภัยที่ต่างกัน เป็นต้น โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ कुमार คำสม (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว และการตัดสินใจท่องเที่ยวในสหภาพเมียนมา : มุมมองนักท่องเที่ยวไทย พบว่า พฤติกรรมด้านการท่องเที่ยวที่ต่างกัน ได้แก่ รูปแบบการเดินทาง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว นั้นส่งผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลวดี ตระการพูลทรัพย์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงและภาพลักษณ์ของประเทศไทย : ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติก่อนและหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยและความตั้งใจจะมาท่องเที่ยวซ้ำมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความเสี่ยงก่อนเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการอภิปรายผลการวิจัยในข้างต้นจะเห็นว่าผลการศึกษาที่พบว่าส่วนใหญ่นั้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบจากที่ผ่านมาซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติค่อนข้างพอใจ และมีความรู้สึกว่ามันมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเมื่อมาในประเทศไทยนั้นก็แสดงให้เห็นว่านโยบายการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยวที่ผ่านมานั้นเป็นไปในทิศทางที่ดี ส่งผลต่อภาคการท่องเที่ยวในอนาคตสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้ท่องเที่ยวยังประเทศไทยนำเงินเข้าสู่ประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะที่เป็นนัยยะในเชิงนโยบายที่สำคัญดังนี้

1. ด้านอาชญากรรม ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสำรวจดูแลความเรียบร้อยตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ และควรมีป้ายและแผ่นพับเตือนนักท่องเที่ยวในบริเวณที่มีความเสี่ยงการเกิดอันตราย เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอันตราย
2. ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ ควรมีการรักษาความสะอาดของห้องน้ำในแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน จัดให้มีอย่างเพียงพอและบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังควรรณรงค์ร้านอาหารต่าง ๆ ให้มีการบำรุงรักษา และการผลิตอาหารของร้านค้าให้มีมาตรฐานความสะอาดแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ
3. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ควรมีการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษทางอากาศในกรุงเทพมหานครอย่างจริงจัง โดยใช้มาตรการลงโทษอย่างจริงจังแก่ผู้ที่ปล่อยมลพิษทางอากาศ
4. ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาคการท่องเที่ยว ควรมีการเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยในสนามบินนานาชาติตอนเมืองให้มีความรัดกุมโดยเฉพาะปัญหาแท็กซี่โกงราคานักท่องเที่ยวต้องใช้การลงโทษอย่างเคร่งครัดเพื่อลดและป้องกันการทำผิด
5. ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชน ควรมีการรณรงค์ขอความร่วมมือแก่หน่วยงานเอกชนด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นโรงแรมที่พัก บริษัทนำเที่ยว ขนส่งสาธารณะ ให้ยึดหลักหลักความปลอดภัยเป็นที่ตั้งมีการเข้มงวดกวดขันผู้ที่เข้าออกภายในสถานที่ ขับรถในความเร็วกำหนด ฯลฯ
6. ด้านการคมนาคมขนส่ง ควรสร้างความชัดเจนของป้ายบอกจราจรบนถนนในประเทศไทย มีภาษาอังกฤษที่ทำให้ชาวต่างชาติอ่านแล้วเข้าใจ เพิ่มภาษาที่สำคัญเพิ่ม อาทิ ภาษาจีน รัสเซีย ฯลฯ และมุ่งมาตรฐานความปลอดภัยแก่ขนส่งสาธารณะของประเทศไทยโดยต้องมุ่งลดอุบัติเหตุบนท้องถนนให้น้อยลง

รายการอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2560). *แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ*. สืบค้น 15 มิถุนายน 2562, จาก <http://www.tourism.go.th/view/1/แผนยุทธศาสตร์/TH-TH/7449/>
- กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *มาตรการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว*. สืบค้น 14 มิถุนายน 2562, จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/tourist/download/article/article_20171128144640.pdf
- กุลวดี ตรีการพูลทรัพย์. (2557). *การรับรู้ความเสี่ยงและภาพลักษณ์ของประเทศไทย: ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติก่อนและหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- ข่าวช่อง 7. (2561). *นักท่องเที่ยวต่างชาติถูกทำร้ายบาดเจ็บในร้านอะโกโก้ จ.ชลบุรี*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2562, จาก <http://news.ch7.com/detail/275848>
- ข่าวสดออนไลน์. (2559). *อึ้ง!! นักท่องเที่ยวจีน โดนเก็บค่าแท็กซี่ พญาไท-สามเสน 2,540 บาท แฉกลโกง*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2562, จาก www.news.ch7.com/detail/275848
- คมชัดลึกออนไลน์. (2561). *เพจดังจีน โพลักร้านอาหาร ชี้โกงนักท่องเที่ยวหลอกเสีย*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2562, จาก www.mgponline.com/south/detail/9610000019250

- ไทยรัฐออนไลน์. (2558). *วินาศกรรมกรุง โหด 19 ศพ บีมราชประสงค์*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2561, จาก <https://www.thairath.co.th/content/518977>
- ปาจริย์ ผลประเสริฐ. (2552). *ความพึงพอใจ ความเชื่อมั่นด้านการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและความสามารถที่พึงประสงค์ของตำรวจท่องเที่ยว*. โครงการพัฒนาการปฏิบัติงาน กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว.
- พิมพ์มาดา วิชาศิลป์. (2555). การศึกษาการรับรู้ด้านความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยง ขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยว*, 7(2), 15 -26.
- วารานัย ยูวนะเดมิย์. (2559). *การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- เอ็มไอซ์มา วัฒนบูรานนท์. (2548). *ความปลอดภัย = Safety*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอ็มไทย นิวส์. (2560). *นักท่องเที่ยวจีน 22 คน โดนไค้จากบริษัททัวร์ล่อแพ ทิ้งให้อยู่ข้างถนน*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2562, จาก <https://news.mthai.com/general-news/561997.html>
- Shaw, G.K.. (2010). *A risk management model for the tourism industry in south Africa* (Doctoral dissertation). the pochefstroom campus of North-West University, Potchefstroom.
- World economic forum. (2017). *Travel and Tourism Competitiveness Index 2017*. สืบค้น 12 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.weforum.org/reports/the-travel-tourism-competitiveness-report-2017>.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. New York: Harper and R.